

Uit de martelaarsakten van de heilige Cyprianus, bisschop van Carthago († 258)*

Toen bisschop Cyprianus was voorgeleid
vroeg de Romeinse proconsul hem:
'Bent u Thascius Cyprianus?'
Cyprianus antwoordde: 'Ja, dat ben ik.'
'Bent u opgetreden
als bisschop van schenders van de staatsgodsdienst?'
Cyprianus antwoordde: 'Inderdaad.'
Toen sprak de proconsul:
'De hoogheilige keizers hebben u bevolen om offers te brengen.'
De bisschop antwoordde: 'Dat weiger ik.'
En de proconsul weer:
'Denk er nog eens goed over na.'
Maar de bisschop zei:
'Doe wat u opgedragen is.
In een zo rechtvaardige zaak is geen beraad nodig.'
De proconsul hield beraad met de rechters en sprak daarna
met de nodige moeite zijn oordeel uit
en het vonnis luidde:
'Thascius Cyprianus dient met het zwaard terechtgesteld te worden.
Bisschop Cyprianus sprak: 'Wij danken God.'

Na deze uitspraak sprak de menigte:
'Mogen wij tegelijkertijd met hem onthoofd worden.'
Cyprianus ontdeed zich van zijn rode mantel,
knielde neer op de grond en
boog neer om tot de Heer te bidden.
Toen hij ook zijn dalmatiek had uitgetrokken
en aan zijn diakens had gegeven,
stond hij daar in zijn linnen onderkleed
en wachtte de scherprechter af.
Toen deze gekomen was
gaf Cyprianus zijn volgelingen de opdracht
hem 25 goudstukken te geven.

Zijn geloofsgenoten
reikten Cyprianus de linnen doeken
en ook de doeken voor de handen aan.
Vervolgens bedekte hij eigenhandig zijn ogen.
Omdat hij de handdoeken niet zelf kon omdoen,
deden de priester Julianus en de subdiaken Julianus dat voor hem.

Zo onderging de zalige Cyprianus de marteldood.

* Cyprianus, Acta proconsularia, 3- 6: CSEL 3, 112-114 In Getijdenboek Lect. Dl 7 jr II blz 210 -211